

INIȚIATIVE ALE ROMÂNIEI SOCIALISTE ÎN CADRUL ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE PENTRU CREAREA UNUI CLIMAT DE PACE ȘI SECURITATE ÎN LUME

de CĂTĂLINA OPASCHI

La 24 octombrie 1945 intra în vigoare Carta Organizației Națiunilor Unite, organism care întrunea 51 de state hotărâte ca prin activitatea lor să ferească generațiile viitoare de flagelul unui nou război distrugător. În Cartă sint prezentate țelurile Organizației, care, în principal, se pot rezuma la următoarele obiective: „menținerea păcii și securității internaționale; dezvoltarea relațiilor de prietenie între toate națiunile pe baza respectării egalității, neamestecului și autodeterminării; realizarea cooperării internaționale în problemele cu caracter economic, social, umanitar, prin respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie”¹.

La 14 decembrie 1955, Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat conform procedurii — la recomandarea Consiliului de Securitate — admiterea României în Organizație. În telegrama Consiliului de Miniștri adresată președintelui celei de a X-a Sesiuni a Adunării Generale se arată: „Guvernul român declară că va susține toate inițiativele menite să ducă la îmbunătățirea colaborării între popoare, că își va aduce contribuția sa activă la îndeplinirea sarcinii fundamentale și supreme a O.N.U., apărarea păcii și securității internaționale”².

În primăvara anului 1956 se înființează Misiunea Permanentă a României pe lângă sediul O.N.U. din New-York, iar în toamnă³ delegația română participă pentru prima oară la o sesiune a Adunării Generale.

De la intrarea în O.N.U., prin întreaga sa activitate România își dovedește preocuparea permanentă pentru promovarea principiilor noi în relațiile internaționale, bazate pe etica și dreptul internațional, propunând singură, sau alături de alte state, măsuri care să ducă la înlăturarea conflictelor militare și la înfăptuirea unei colaborări multilaterale cu toate popoarele lumii.

Politica internațională a României este reflexul politicii sale interne, întemeindu-se pe afirmarea liberă și independentă a națiunilor, pe o concepție nouă asupra bazelor păcii, în centrul căreia stau principiile respectării independenței naționale, a suveranității, egalității în drepturi și neamestecului, avantajului reciproc, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu folosirea ei — singurele principii capabile să asigure pacea și prietenia între popoare.

După al doilea război mondial au avut loc transformări revoluționare care au schimbat fața lumii. Dacă în momentul semnării Cartei O.N.U. participau doar 51 de state, în momentul de față Organizația reunește 152 de state membre, ajungând aproape de pragul universalității depline din punct de vedere numeric. Nu este vorba însă, numai de o creștere cantitativă, ci și de o transformare calitativă, pentru că, dacă la începuturile Organizației, numai câteva state erau

¹ Victor Duculescu, *România la Organizația Națiunilor Unite*, Edit. Politică, București, 1973, p. 5.

² Nicolae Chilie, *România la Organizația Națiunilor Unite*, în „Lumea”, nr. 2, 1976.

³ Idem, *România la Națiunile Unite, prestigioasă afirmare a spiritului constructiv*, în „Lumea”, nr. 46, 1979.

subiecte — „creatoare de diplomatie“⁴, iar celelalte state erau „obiectele“ acestei diplomatiei, în momentul de față toate țările membre, indiferent de mărime, contribuie de pe poziții de egalitate pentru rezolvarea problemelor care interesează în egală măsură umanitatea.

Rolul Organizației Națiunilor Unite este de a reflecta cât mai veridic realitățile contemporane, de a fi eficientă în promovarea intereselor tuturor popoarelor. În acest spirit abordează și România problemele lumii contemporane în cadrul Organizației.

Tabloul lumii contemporane este însă foarte complex. Pe de-o parte se manifestă ample transformări innoitoare de ordin economic, social și politic, mutații în raportul de forțe, prin afirmarea tot mai puternică a voinței popoarelor de a lăsa la o parte lichida colonialismul, neocolonialismul, asuprirea și dominația de orice fel, de a trăi în pace și colaborare. Pe de altă parte viața internațională este împovărată de ascuțirea contradicțiilor economice, politice și naționale, manifestându-se tot mai accentuată tendința pentru o nouă reimpărțire a lumii, a sferelor și zonelor de influență, alături de grave fenomene de criză a materiilor prime și energiei, de accelerare a cursei înarmărilor și de recrudescență a vechilor politici de forță și dictat.

Toate aceste fenomene duc la crearea unei stări de încordare, creează neliniște și insecuritate, cu atât mai mult cu cât se fac declarații de către unele cercuri cu privire la pregătiri militare pentru menținerea și consolidarea influențelor în anumite zone, exercitându-se dominația prin mijloace politice și economice.

România și-a manifestat de multe ori îngrijorarea în legătură cu aceste fenomene și, prin glasul președintelui Nicolae Ceaușescu, a arătat necesitatea ca toate statele să acționeze pe plan extern în spiritul unei înalte responsabilități⁵, pentru pace, dezarmare, destindere, dezvoltare, pentru ca rațiunea să triumfe în locul forței.

Dezvoltarea popoarelor în sensul progresului întregii umanități presupune asigurarea păcii și securității internaționale. Securitatea internațională și pacea sînt două noțiuni care nu pot fi abordate decît în strînsă legătură, ele condiționîndu-se reciproc și asigurîndu-se una pe cealaltă, securitatea internațională fiind garantată prin asigurarea păcii⁶.

România s-a dovedit a fi o prezență activă pe linia inițierii unor măsuri care să apere pacea și securitatea lumii. Pornind de la ideea că orice îmbunătățire a relațiilor dintre state influențează pozitiv evoluția relațiilor internaționale, încă din 1960 delegația română la O.N.U. a propus înscrierea pe ordinea de zi a sesiunii a XV-a a Adunării Generale a punctelor privind îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate între statele cu regimuri social-politice diferite și măsuri pentru promovarea idealurilor de pace, respect reciproc, înțelegere în rîndul tineretului⁷.

La a XX-a sesiune, Adunarea Generală adoptă la 21 decembrie 1965 „prin aclamații“ cunoscuta rezoluție nr. 2129 (XX) — „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite“. Este primul document O.N.U. care consacră importanță acțiunilor de destindere pe plan european și în acest fel influențează pozitiv securitatea mondială. În concepția României, stabilirea relațiilor de acest fel favorizează abordarea problemelor securității internaționale și conduc la dezvoltarea unor relații de colaborare pe multiple planuri. Ideea unor astfel de acțiuni pe plan regional fusese enunțată de România încă din 1957⁸.

La aceeași sesiune s-a adoptat și rezoluția nr. 2037 (XX) — „Declarația cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare“⁹, rezoluția care prelua textul Declarației Conferinței Naționale a Tineretului de la Grenoble din 1964 și în care la „Principiul I“

⁴ Ștefan Andrei, *O politică activă în consens cu interesele poporului român, ale păcii, socialismului și colaborării internaționale*, în „Lumea“ nr. 1, 1979.

⁵ Vasile Crișu, *O exigență a vieții contemporane — responsabilitatea politică*, în „Lumea“ nr. 11, 1980.

⁶ *Dicționar politic*, Edit. Politică, București, 1975, p. 538.

⁷ Victor Duculescu, *op. cit.*, p. 16.

⁸ Tănase Negulescu, *România la Organizația Națiunilor Unite*, Edit. Politică, București, 1975, p. 21.

⁹ Victor Duculescu, *op. cit.*, p. 34.

se menționa educarea tineretului „...în spiritul păcii, dreptății, libertății, respectului reciproc și al înțelegerii, ...pentru a promova dezarmarea, menținerea păcii și securității internaționale”¹⁰.

Această permanență în preocupările țării noastre pentru asigurarea unui viitor liniștit generațiilor tinere a fost continuată prin înscrierea pe ordinea de zi a celei de a XXVII-a sesiuni a Adunării Generale din 1972 a punctului: „Tineretul, educația sa în spiritul idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, problemele și nevoile sale, forța sa activă în dezvoltarea națională și cooperarea internațională”.

La 3 aprilie 1969, România a propus la a XXIV-a sesiune a Adunării Generale proclamarea unui „Deceniu al dezarmării 1970—1980”, care să corespundă cu „Cel de-al doilea deceniu al O.N.U. pentru dezvoltare”¹¹. Propunerea s-a transformat în rezoluția nr. 2602 (XXIV) la 31 octombrie, urmînd ca organele de resort ale Organizației să elaboreze propuneri concrete care să fie prezentate sesiunii a XXV-a a Adunării Generale. Este semnificativă această inițiativă românească, mai ales legată de „Cel de-al doilea deceniu O.N.U. pentru dezvoltare”. România considera că rezultatul eforturilor pentru dezarmare fusese minim pînă în acel moment și de aceea a plasat în acest context inițiativa sa, deoarece cursa înarmărilor are un efect negativ asupra tuturor domeniilor economice și sociale. Conjugarea eforturilor umanității pentru a realiza aceste două deziderate însemna promovarea progresului pretutindeni și asigurarea păcii generale.

Pe agenda sesiunii a XXV-a România propune, ca o continuare a idealurilor de dezarmare, punctul intitulat: „Consecințe economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității în lume”. Delegația română concepea dezvoltarea acestui punct „...ca un mijloc menit să provoace o analiză serioasă și concretă, cu toată răspunderea, a etapei actuale a dinamicii cursei înarmărilor și, prin comparație, a rezultatelor tratativelor de dezarmare, din care noi toți să desprindem sarcinile urgente ce stau în fața O.N.U., a Comitetului pentru dezarmare de la Geneva, a tuturor statelor... și, mai ales, măsurile practice ce se impun a fi negociate fără întîrziere”¹².

De altfel, anul 1970 a fost un moment de referință în participarea României la O.N.U. Cu prilejul sesiunii jubiliare a Adunării Generale, din octombrie 1970, care marca a XXV-a aniversare a Organizației, țara noastră a fost prezentă prin reprezentantul său cel mai autorizat, președintele Nicolae Ceaușescu. Cuvîntarea sa s-a bucurat de un larg ecou mondial. Referindu-se la problemele păcii, securității și dezarmării, președintele Nicolae Ceaușescu arăta că: „...se cere ca toate statele să-și asume obligația solemnă de a renunța la folosirea forței sau a amenințării cu forța în rezolvarea problemelor litigioase, de a activa pentru soluționarea conflictelor dintre ele, exclusiv prin mijloace politice, pe cale pașnică, prin intermediul tratativelor”¹³. În legătură cu problemele dezarmării, președintele României arăta necesitatea ca „...toate statele să activeze cu cea mai mare fermitate pentru înfăptuirea dezarmării generale și în primul rînd a celei nucleare... un efect salutar asupra eforturilor pentru dezarmare ca și pentru cauza păcii în general ar avea măsurile care să ducă la desființarea blocurilor militare, incompatibile cu principiile Organizației Națiunilor Unite. Putem vorbi oare de națiuni unite atîta timp cît lumea e împărțită în blocuri militare opuse?”¹⁴.

La baza rezoluției nr. 2667 (XXV), inițiată de România, secretarul general al O.N.U. a difuzat la Națiunile Unite „Raportul privind consecințele sociale și economice ale cursei înarmărilor și cheltuielilor militare” — prima echivalare făcută la O.N.U. a proporțiilor, direcțiilor și efectelor nocive ale înarmării. Acest

¹⁰ Ibidem.

¹¹ La 11 martie 1968, în ședința Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, delegația română a avansat propunerea: „Amendamente la textul revizuit al proiectului de tratat cu privire la neproliferarea armelor nucleare” — cuprinzînd măsuri referitoare la controlul dezarmării și garanțiile de securitate pentru statele nenucleare.

¹² Tănase Negulescu, op. cit., p. 156.

¹³ Nicolae Ceaușescu, *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, vol. 5, Edit. Politică, București, 1971, p. 162.

¹⁴ Ibidem, p. 164—165.

Raport a stat la baza adoptării rezoluției nr. 2831 (XXVI) în 1971: „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității lumii“, rezoluție care chema toate națiunile la semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă, sub control internațional strict și eficace.

În 1975, cînd se împlineau 20 de ani de la intrarea României în Organizație, țara noastră figura deja printre inițiatorii și coautorii a 10 dintre cele mai importante puncte de pe ordinea de zi a Adunării Generale.

La sesiunea a XXX-a, la 5 noiembrie 1975, România a difuzat un document intitulat „Poziția României în problemele dezarmării, în primul rînd al dezarmării nucleare și instaurarea unei păci trainice în lume“¹⁵, document în care erau expuse, în 10 puncte, propuneri concrete pentru rezolvarea acestei probleme „fierbinți“ a lumii contemporane, ca un plan de acțiune imediată.

La sesiunea a XXXII-a a Adunării Generale, din inițiativa României, s-a prezentat „Raportul privind consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și cheltuielilor militare“, care a pus în evidență pericolul continuării cursei înarmărilor și necesitatea adoptării unor măsuri de dezarmare generală și completă, în primul rînd nucleară. Acest raport trebuia să fie prezentat ca document de referință la prima sesiune specială dedicată dezarmării¹⁶ și să fie avut în vedere la toate negocierile pentru dezarmare. Tot la a XXXII-a sesiune, din 1977, misiunea României la Națiunile Unite a transmis secretarului general al O.N.U. „Răspunsul guvernului român cu privire la întărirea securității internaționale“¹⁷, ca urmare a cererii sale de a se comunica punctul nostru de vedere despre „Declarația asupra întăririi securității internaționale și respectarea neamestecului în treburile interne ale statelor“¹⁸. Acest răspuns a fost difuzat ca document oficial O.N.U. și în el se subliniază că numai printr-o conlucrare constructivă și nu prin înfruntarea concepțiilor despre lume și viață ale celor două sisteme social-politice poate fi impulsionață înlăptuirea securității internaționale.

În 1978 a avut loc sesiunea specială a Adunării Generale a O.N.U. consacrată dezarmării. În documentul final sînt cuprinse mai multe idei din „Hotărîrea C.C. al P.C.R. privind poziția României în problemele dezarmării și în primul rînd al dezarmării nucleare“¹⁹. Aceste idei se referă la înghețarea cheltuielilor militare, a efectivelor și a armamentelor, reducerea treptată a activității blocurilor militare, pînă la desființarea lor, dezangajarea militară la frontiere, scoaterea în afara legii a armelor de distrugere în masă. România a propus „Soluționarea pe cale politică a diferendelor dintre state“ și, în acest sens, crearea unui „Organism de bune oficii și conciliere“ care să îndeplinească un rol activ în prevenirea stărilor de încordare, a conflictelor, organism subordonat Organizației. Încă din 1975 România propusese crearea unei comisii permanente a Adunării Generale care să îndeplinească funcții de mediere, bune oficii și conciliere²⁰. România a subliniat faptul că această comisie ar oferi nu numai cadrul cel mai adecvat pentru găsirea mijloacelor de rezolvare în mod pașnic a diferendelor existente, dar va trebui să aibă un rol activ și mai ales eficace în prevenirea declanșării unei stări de încordare.

Ideile prezentate mai sus au fost reluate în 1979 la cea de a XXXIV-a sesiune a Adunării Generale O.N.U., cînd, pentru prima dată²¹, apare distinct

¹⁵ „Scînteia“, 7 noiembrie 1975.

¹⁶ Ion Datcu, *România — contribuții consecvente la activitatea O.N.U.*, în „Lumea“, nr. 52, 1977.

¹⁷ „România liberă“, 24 septembrie 1977.

¹⁸ Acest răspuns este de fapt capitolul referitor la politica externă a țării noastre din *Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința comună a C.C. al P.C.R., M.A.N., Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale și activului central de partid și de stat*.

¹⁹ Radu Toma, *România — idei în acțiuni*, în „Lumea“, nr. 2, 1979.

²⁰ Eugeniu Obrea, *Premise constructive pentru viitorul dialog de la Madrid*, în „Lumea“, 2 noiembrie 1978.

²¹ I. Fîntînaru, I. Ploeanu, *Eforturi active, susținute pentru întărirea rolului O.N.U.*, în „Scînteia“, 4 august 1979.

pe ordinea de zi „problema reglementării prin mijloace pașnice a diferendelor dintre state“. În memoriul explicativ se arată că Organizația ar trebui să-și asume o responsabilitate mai mare în ce privește prevenirea conflictelor prin crearea unei „Comisii de bune oficii și conciliere O.N.U.“, în colaborare cu Consiliul de securitate. Este o alternativă rațională la politica de forță, amestec și dominație, mai ales că propunerea a fost făcută în momentul cînd în lume existau numeroase probleme litigioase, stări conflictuale și de tensiune.

Pe aceeași linie, România a propus „Închețarea și reducerea bugetelor militare“, aducînd în atenția O.N.U., pentru prima dată, această problemă ca problemă distinctă²². Propunerea a fost prezentată în Comitetul pentru problemele politice, adoptată în unanimitate, iar rezoluția a fost adoptată de Adunarea Generală. Propunerea României pleacă de la faptul că acumularea continuă a unor armamente mai perfecționate și menținerea sub arme în timp de pace a milioane de oameni frînează, prin atmosfera de teamă și suspiciune, colaborarea pașnică dintre națiuni. Tot la sesiunea a XXXIV-a România a reluat o propunere mai veche: „Dezvoltarea și consolidarea bunei vecinătăți“, care a fost adoptată de Comitetul pentru probleme politice și de securitate.

Sesiunea a XXXIV-a a Adunării Generale O.N.U. s-a desfășurat în anul Congresului al XII-lea al P.C.R. Propunerile românești la sesiunea Națiunilor Unite s-au înscris în orientările fundamentale ale politicii externe ale P.C.R. din documentele Congresului, care au la bază gîndirea și acțiunile președintelui Nicolae Ceaușescu. Secțiunea de politică externă prezentată la Congres a fost difuzată ca document oficial O.N.U., reafirmîndu-se în acest fel, încă odată, spiritul de inițiativă al politicii noastre externe, care a fost exprimat prin glasul cel mai autorizat al națiunii noastre.

Deși sesiunea Adunării Generale (cea de a XXXV-a) va începe anul acesta abia în septembrie, România și-a anunțat deja prezența activă prin difuzarea ca document oficial O.N.U. al „Apelului M.A.N. a R.S.R. adresat parlamentelor și popoarelor țărilor participante la Conferința generală europeană de la Helsinki“²³. Apelul a fost adoptat de M.A.N. la 29 martie a.c. și difuzat în limbile oficiale ale O.N.U. la punctele ordinii de zi provizorii a viitoarei sesiuni intitulată „Examinarea îndeplinirii Declarației privind întărirea securității internaționale“ și „Îndeplinirea recomandărilor și deciziilor sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U. consacrată dezarmării“.

În numeroase ocazii România a arătat că pentru asigurarea unui climat stabil de pace și securitate internațională este necesar ca rezoluțiile să se materializeze prin soluții concrete, care să devină realități. Aceaste se poate realiza numai prin creșterea rolului Organizației, care, prin statuarea unor instrumente juridice, să poată realiza transpunerea în viață a hotărîrilor adoptate ca o obligație pentru toate statele, indiferent de mărime sau de potențialul economic. Ținînd seama de faptul că fenomenul dominant al vieții internaționale în momentul de față este afirmarea tot mai puternică a statelor mici, mijlocii și cele care au pășit de curînd pe calea dezvoltării independente, este necesar ca ele să participe mai intens la viața Organizației, prin lărgirea organismelor sale, care să-și întărească în acest fel eficiența și să asigure o participare egală a tuturor membrilor săi.

Tot în sensul democratizării relațiilor internaționale, România a mai atras atenția că, deși este de acord cu menținerea dreptului de „veto“ în Consiliul de Securitate, „acest drept trebuie folosit de unele țări nu pentru interesele proprii, ci pentru interesele generale ale păcii“²⁴.

Prin realismul ideilor aduse în dezbaterile Adunării Generale, prin sinceritate, fermitate, principialitate și spirit constructiv România a întărit încrederea în capacitatea țărilor mici și mijlocii de a-și aduce aportul la elucidarea multor probleme internaționale. Participarea sa activă la rezolvarea problemelor care confruntă azi omenirea i-a adus recunoașterea pe plan internațional în cadrul Organizației prin: alegerea reprezentatului României în funcția de președinte al

²² Nicolae Chilie, *La încheierea sesiunii Adunării Generale*, în „Lumea“, nr. 52, 1979.

²³ „Scînteia“, 8 aprilie 1980.

²⁴ *Din gîndirea social-politică a președintelui României, Nicolae Ceaușescu. Democratizarea relațiilor internaționale*, Edit. Politică, București, 1979, p. 105.

cele de a XXII-a sesiuni a Adunării Generale (1967), fiind prima țară socialistă care a ocupat acest important post; alegerea României ca membru nepermanent al Consiliului de Securitate la a XXX-a sesiune a Adunării Generale (1975); alegerea României ca membru al tuturor organismelor pentru dezarmare etc.

Rolul hotărâtor în elaborarea politicii noastre externe, în dezvoltarea dinamică a raporturilor noastre internaționale revine președintelui României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care desfășoară o activitate neîntreruptă pentru pace, libertate, independență și cooperare. În raportul la Congresul al XII-lea al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia importanța pe care România o acordă Organizației Națiunilor Unite: „Acordăm o mare importanță Organizației Națiunilor Unite, cel mai reprezentativ for mondial, chemat să asigure participarea tuturor statelor la dezvoltarea și soluționarea marilor probleme contemporane... România va participa activ la activitatea Organizației Națiunilor Unite, a organismelor sale, a altor organisme internaționale”²⁵.

La rîndul său, secretarul general al Organizației aprecia astfel activitatea României și a președintelui său: „Rolul și participarea României în problemele internaționale sînt în mod eminent ilustrate de activitatea dinamică a prestigio-sului său conducător, președintele Nicolae Ceaușescu. Întreaga lume este conștientă de contribuția sa unică la normalizarea relațiilor dintre state, la reglementarea conflictelor și disputelor internaționale prin negocieri între părțile implicate și instaurarea unui nou tip de relații între state”²⁶.

INITIATIVES DE LA ROUMANIE SOCIALISTE AU CADRE DE L'ORGANISATION DES NATIONS UNIES POUR LA CRÉATION D'UN CLIMAT DE PAIX ET SÉCURITÉ DANS LE MONDE

R é s u m é

Créé en 1945, quelques mois après la fin de la grande conflagration mondiale, l'Organisation des Nations Unies groupait les états du monde dans un système qui s'était proposé dès le début de lutter pour le maintien de la paix et de la sécurité internationale, pour le développement des relations d'amitié et collaboration fondées sur le respect de la souveraineté et de l'indépendance, pour la réalisation de la coopération internationale en conditions avantageuses pour tous les partenaires.

Depuis qu'elle est entrée dans l'Organisation, la Roumanie s'est engagée par tous les moyens d'apporter une contribution active à la réalisation des objectifs et au respect des principes de la Charte. Toujours présent comme facteur actif dans le déroulement des sessions de l'O.N.U.; notre pays s'est prononcé en permanence en faveur de la promotion des principes internationaux qui soient basés sur des principes nouveaux, démocratiques, pour le désarmement — et spécialement le désarmement nucléaire, pour l'écartement des conflits armés, pour la solution de tous les litiges entre les Etats uniquement par des négociations, pour des relations de bon voisinage et coopération, pour l'éducation de la jeune génération dans l'esprit des idéals de paix et d'amitié entre tous les peuples du monde.

Le rôle décisif dans la réalisation de notre politique externe la été joué aux derniers 15 ans par le président Nicolae Ceaușescu qui, par toute son activité, a apporté une contribution de grande valeur en ce qui concerne la promotion des relations d'un type nouveau entre les Etats.

²⁵ Nicolae Ceaușescu, Raport la cel de al XII-lea Congres al P.C.R., Edit. Politică, București, 1979, p. 144.

²⁶ „Lumea“ nr. 12, 20 martie 1980.

Il a souligné aussi maintes fois le rôle que l'Organisation des Nations Unies doit jouer dans la solution des problèmes de la vie internationale.

Par tout son activité qui appuie les initiatives et actions de l'Organisation et de ses organismes, le président Nicolae Ceaușescu jouit de l'estime et de la popularité qu'il a gagné au plan international, étant considéré comme un authentique promoteur de la paix et de la compréhension universelle. C'est ainsi que le nom de la Roumanie est associé aujourd'hui dans le monde à l'idée de lutte permanente et active pour la démocratisation des relations internationales, pour la paix, indépendance, souveraineté et coopération.